

דרושה

התקפת נגד!

קראתי בעיתונות מאמרים אחדים ועדת בולוניה ועל פעולת הממשלה הישראלית. כל המאמרים היו ברוח עוינת. זה פחות וזה יותר, ומכולם, הצטיין" על המשמר, אשר מירסם מאמר מערכת וגם מאמר ניבזה של מארק גפן. חשדתי בהם שכתבו בלי לקרוא את נוסח הקול קורא שנתקבל בוועידה. כדי להשיפע על הציבור ולהסית אותו נגדכם. היו עמית ריאתי את הנוסח בידועות אחרונות והתברר לי שהחשד שלי היה נכון. נדמה לי שכל המאמרים נכתבו על ידי סקודה מלמעלה. גם דברי גולדה מאיר על "חלרי" שי רוח המוכנים לוותר ואף לשבת עם אויב, גם כאשר הוא מוכן לרצוח אותך, מאשרים את החשד שלי.

לפי דעתי, צריכים חברי הממשלה הישראלית לפתוח מיד בהתקפת נגד ולפרסם בכל העיתונים את הנוסח המלא של הקול קורא. מלבד זה יש לשלוח אותו בדואר - בעברית ואנגלית - אל מאות ואלפים של תושבי ישראל, לכל הקיבוץ ציפי והמושבים וגם לחיילים בצבא. אני מאחל הצלחה רבה לפעולות חברי הממשלה.

שמואל שרניצקי, אשקלון

תשובה משומה

לשאלה משומה

יום 19.5.73, שעה שמונה בבוקר, שיר דורי ישראל: "ד"ר ולדהיים מציע הצעה פרוערבת להקמת ועדה במקום ד"ר יא רינג... כמרכן ועדה מייצעת ליארינג... לא ידוע עד כמה ארה"ב תרחיק לכת בהתנגדותה..."

ישראל מתנגדת. מתנגדת. מתנגדת. תשובה משומה לשאלה ששומה. כל מי שמתעלם או מתרחק ממנה הוא מוגיבל או יותר מזה. איה אנשי הרוח, כדוגמת הצרפתים בעת המלחמה המלוכלכת באל ג'יריה, המוכנים לחתום על עצומה נגד "ישראל המתנגדת" ונגד המלחמה האבר

"גולדאפי"

"העולם הזה" 1864, "הנדון - חלושת רוח", תגובה לדבריה של ראש-הממשלה על חברי משלחת השלום הישראלית לבולוניה.

מי אמר שאין שלום? מהו שלום? שלום הוא חסכמה ואחדות בין מנהיגי שתי מדינות שפעם היו אויבות ובעת שורר ביניהן שלום (עפ"י אחדות הדיעות בין מנהיגיהן). ומה אומר השכם והערב שליט לוב: "אלה המוכנים לשבת עם הציונים, הינם בוגדים בעניין הערבי!"

אך מה אומרת ראש ממשלת ישראל? בדיוק אותו דבר! "בשולי המחנה יש חלוש-רוח המוכנים לוותר ולשבת עם אויב". אכן, והו מצב אידיאלי. הדיבורים על שלום וחשד הינם פיטפופי-סרק. איה מצב יכול להיות טוב יותר מאשר אחדות-דיעות בין בת הנגר מקיוב לבין המיקי-מאוס מטריפולי? מי הם "חלוש-הרוח"? אלה המכריזים השכם והערב על הנכונות לשלום ותוכנות לווייתורים מרחיקי-לכת למענו. אלה המוכנים לשבת לדבר עם "אויב" ולו רק כדי לדעת ולהכיר היטב על מה ועל איה בסיס מתבסס הצד השני (כדברי אורי אבנרי, לפני ואחרי ועידת-בולוניה).

חשוב גם חמישפט הקטן בדברי ראש-הממשלה: "כל יום שאנו מתחוקים יותר, מקרב את השלום." בדיוק כמו שיר ישראלי מבחיל הטוען, כי "השריון יביא את השלום!"

זהו! יופי גולדאפי! תחי הריאקציה! תחי המדיניות הפאשיסטית-שור-בינישטית! יחי האימפריאליזם הציוני! הלאה, "חלוש-הרוח!"

אמיר שפירא, ירושלים

קפיטלים, מברשת שניים. כדורגל וכו' לי ולאף ואחד מסכרי אין שיער קצר ולא ברילינגטין בשיער...

עידו חי כנראה בעשור הרביעי-חמישי של המאה ה-20. תקופה בה היה לברילינגטין טיפ הצלחה. כיום חסר בין שיער קצר ו-תרבות חרא, ושיער ארוך ו-תרבות האסת, הינו מיקרי תלסוין וקיים רק במזג של עידו.

אם קוראים לו מצפניסט ברחוב, או מדוע הוא נעלב? האם אינו מאמץ בתנועתו ומתבייש בה? מעניין הוא מושג "תרבות חרא". מאיפה לו? לעידו, ידיעות והת-עניינות בתחום זה?

אדם שקורא לאחר חרא: מעניין מה הוא? ועוד מעניין, כיצד משתלב עידו בתרבות הזו? האם אינו קונה בסכולת כיוון שחיא שייכת לתרבות מסוימת? אני רק מקווה שעידו, חס ושלום, עלול לשקוע ב-תרבות חרא ולהגיע פעם, עם בקיעות כמו שלו בנושא, לדרגת מנכ"ל שופטק.

רמי רפילוביץ, חיפה

סמל

התרבות

נדוש, נדוש, נדוש. אולי כדאי שתחדש משאו, אילן עידו? הנהרות מפי גיבורים כמו נבר שמענו. תבגוד, חסדי, תבגוד - בציוניזמוס. בקפיטליזמוס, בפשיטיזמוס וכיוצא בזה כמה שאתה רוצה. אפילו עד מחר בבוקר. אתה בעצמך מצביע על אנשים בעלי שיער קצר שסמל, תרבות חרא, או מדוע אתה קובל על זה שקוראים אחריו "ביטניק, חשישניק, וכו'?"

זחבה, חיפה

ההברל

הקטן

"העולם הזה" 1860, "המאב מת - יחי המאב", רחל המרחלת על המסעדה החדשה שעומדים לפתוח פרדריקה ודב סגל ביפו.

נכת מה שכתבתם שפרדריקה ובעלה פותחים מסעדה כי יפו. אבל הם לא פותחים אותה כי מקום המסעדה שלי, הסקוטש-האוד, אלא במרחק כמה עשרות מטרים ממנה. רוז'ה ד"ר'בסק, יפו

ד"ר'בסק

קוראים השוחחים מכתבים מתבקשים לנסח אותם כקצרה. עדיפות תינתן למצרפים המרנות למכתביהם.

כרון של יום העצמות הופץ בכמויות קטנות מדי.

השאלה היא. האם האחראים לכמות ההדפסה הקטנה הם טיפשים (לא שיערו את הביקוש הצפוי) או רשעים (ידעו, והחליטו להתעשר באופן אישי).

הגיליון הוא גיליון ויכרון (בול) בצור רת מגילת העצמות. הוא אול מוכני המכירה של השירות הבולאי כבר בשעות הבוקר של יום הופעתו, כך שבגני-נוער רבים ואנשים עובדים, אשר אינם מינויי השירות הבולאי שרצו רק ודווקא את גיליון הויכרון של יום העצמות הכ"ה, לא השיגו אותו.

אחד שאיכפת לו, תל-אביב

לאיבי

באהבה

יופי שתענת. ואיזה שירים יפים אתה משרד. כמו שהבטחת. לחייך קפיטן ולחיי כל כינוס כמו בבולוניה. הקריינים שלך סימפטיים וכל-כך משרתלים - ממש כמו החלוצים! ובכלל, אתה הפיראט האמיתי הראשון שיצא מסר האגדות.

תודה לך אייבי. סוף-סוף יכול לחגוג גם הדימיון. ואחא יודע, אני מאמינה לך ואיתי רבים, כשאתה מדבר על השלום. על עולם טוב ויפה.

רחל א, תל-אביב

רגע

של עיברית

לנהל משאומת? לא! - לשאת ולתת! להפעיל לחץ? לא! - ללחץ! לנהל שיחה? לא! - לשוחח! לתת עיצה? לא! - לעזר!

חיים נקר, בתים

לא כך

מקבלים אורחים!

המרשה העצובה של בני משפחת ישראל מקדמה, רק מראה את צרות עיני ואת סכך הביורוקרטיה והסחבות למיניהן בתן ניהנה ארצנו בשפע לא רגיל.

אם מגלים מיסטר גורמים בחיל אתהה לישראל ובליבם קיימת התעלות ונכונות והם עוברים הברח המוכנסת מבחינה כל-כלית, באים לפה למטרה מוסרית, אינני חושב שוו הדרך לקבלם.

ר. ג, ערד

זכות התשובה

ל"תרבות חרא"

"העולם הזה" 1862, "זכות התשובה", מכתב למערכת של הקורא אילן עידו, חמניב על מכתב קודם, בו הוא חואשם בגנידה, טימטוס וכיוצא בזה.

אם שיער קצר הוא לדעת אילן עידו, "תרבות חרא", או מדוע לא שיער מסולסל, שפם, רגילים שעירות? מדוע לא משר

דה וקורבנות שוא, עם כל הכרוך בכך, לנוחיותם וביטחונם האישיים? ראש-הממשלה האשימה את מחנה הי שלום ב-רוח חלושה. דרוש אומץ-לב להתנגד למלחמה וסיכון עד אין גבול. איה הצדקים שלנו? רמי חסון, קריית-חיים

יותר זכרים

מאשר נקבות

"העולם הזה" 1863, "ליגיון חרות", הפסיכולוג ד"ר יוד רוי די על בעיית הרווקות.

ברצוני לחלוק על קביעתו של ד"ר יוד רוי ש-עודף של נשים היא עובד דה ביולוגית. היפוכו של דבר. לגבי המין האנושי הרי הטבע יוצר יותר זכרים מאשר נקבות. על כל 100 בנות הנולדות - נולדים באותו זמן 106 בנים. יחס זה הוא קבוע כל השנים ובכל הארצות וסיבתו לא ברורה עדיין כל צרכה. יותר מכך: בחומר של ההפלות - יש אטילו בכ-30-20 אחוזים יותר נפלים זכרים מאשר נקבות.

אמנם בגילים מבוגרים - מקדימים הר גברים למות באופן טבעי מאשר הנשים, ולכן בגילים אלה מסתמן כבר עודף של נשים. אך בגילים הצעירים, בגילים הר כשרים לנישואין - הטבע יצר למעשה עודף של גברים.

עודף הנשים הקיים כיום גם בגילים צעירים יחסית, הוא לא מעשה הטבע, אלא מעשה ידי אדם, כלומר, הוא תוצאה מהמלחמות והמתאנות. אפשר לומר בציניות שהגברים נילחמים זה בזה ומשר מידים חלק מבני-מינם כדי שהגברים שר ישראו בחיים יהיו מעודף נשים, מצב שהוא אולי נוח לגברים, אבל בהחלט אינו "עובדה ביולוגית".

ד"ר כהן, תל-אביב

השירות

הבולאי

אני מציע לכם שתחקרו, במסגרת הוועדות בכנסת, מדוע בול גיליון הוי

העונש כמנשיר לחילוי צרכים

Advertisement for 'נחפס עם מברג ונידון לחצי שנה מאסר' (I'm tired with a screwdriver and sentenced to half a year in prison). It includes a testimonial from a man named אבנר בן דן.

פסקדין בארץ ופסקדין בגוינאה עניין עקרוני

אני מרשה לעצמי להפוך את קיבותיכם באמצעות קטע העיתונות המצורף, שאולי אינו מעניין כל-כך כשלעצמו, אלא בגלל קטע עיתונות אחר ששלחת אליכם לפני זמן מה ושהעתק ממנו מצורף גם הוא. קטע עיתונות זה, שהיה מטוגל להפוך את קיבתו של כל אדם נאור בכל ארץ שראוייה לשם ארץ תרבות, לא השאיר עליכם כל רושם, ללמדך שיש הבדל בין קיבת לקיבה. אלא שמאחורי זה מסתתר עניין עקרוני ומעשי - עניין העונש המרתיע.

התנהח במישפט הסלילי יכולה להיות אחת מן השתיים: ראשית שהמישפט הוא מכשיר לעשיית צדק, כלומר, העונש - מידתו כמידת האשמה. האפשרות השנייה היא - המישפט הוא מכשיר למילוי שאיפתו של ציבור או רוב. מידת העונש היא כפי הנדרש על-מנת למנוע הישנות הנפשע או דומים לו, וזאת - בלי להפוך קיבות. עונש מרתיע בידועין ובמתכוון

אהוד ליקורמן, תל-אביב